

Beata Mosór*

Soloekonomia – dysrupcja modelu ekonomicznego w dobie AI.

Model: Gemini 3.1. Pro**

1. Wstęp

Sztuczna inteligencja obniża bariery wejścia, koszty transakcyjne i asymetrię informacji w stopniu, który – zdaniem autorki – uruchamia nową warstwę gospodarki opartą na autonomicznej jednostce. W artykule postawiono tezę, że dysrupcja wywołana przez AI nie oznacza destrukcji, lecz decentralizację: przesunięcie środka ciężkości od wielkich, „solidnych” struktur ku „płynnym” formom organizacji, w których pojedynczy twórca – solopresiębiorca – może dorównać wydajnością całym działom korporacyjnym. Koncept ten autorka nazywa soloekonomią. Tekst łączy perspektywę praktyka technologii z danymi Eurostatu, SBA, OECD oraz PARP, a kończy się rekomendacjami dla polskiej polityki ekonomicznej.

2. Nowy paradygmat ekonomiczny w dobie AI

Współczesna teoria ekonomii rzadko staje przed wyzwaniem tak fundamentalnym, by zmuszało ono do całkowitego przededefiniowania struktury rynkowej. Znajdujemy się jednak w punkcie zwrotnym, w którym tradycyjne, „solidne” ramy instytucjonalne i korporacyjne XX wieku ulegają erozji pod wpływem akceleracji

technologicznej. Koncepcja ekonomii AI, którą formułuje w swoich pracach badawczych autorka, nie jest jedynie próbą opisu procesu cyfryzacji. To diagnoza głębokiej transformacji ekonomicznej, która przesuwą środek ciężkości gospodarki z wielkich systemów na autonomiczną jednostkę. Warto podkreślić, że koncepty te sformułowano z pozycji praktyka technologii i badacza, traktując je jako hipotezy badawcze otwierające dyskusję na temat przyszłości ekonomicznej.

Diagnoza ta opiera się na metaforze płynnej przyszłości (ang. *Liquid Future*), w której dawne, statyczne „mapy świata” ekonomicznego i geopolitycznego – oparte na przewidywalnych cyklach, hierarchicznych strukturach i centralnych systemach – ulegają dysrupcji. Metafora ta nawiązuje do koncepcji „płynnej nowoczesności” Zygmunta Baumana [Bauman, 2006], w której trwałe konstrukty społeczne ustępują miejsca formom elastycznym i nietrwałym. To, co Bauman opisał na poziomie socjologicznym, w erze AI rozszerza się na gospodarkę i ekonomię.

AI nie jest wyłącznie kolejnym narzędziem; to zmiana paradygmatu, która „rozpuszcza” dotychczasową strukturę rynku opartą na procesach makro- i mikroekonomicznych, dokładając warstwę „miniekonomiczną” opartą na indywidualizmie i wolności ekonomicznej jednostki. Obniża ona bariery wejścia, zmniejsza asymetrię w dostępie do informacji i redukuje koszty transakcyjne, tworząc przestrzeń dla modelu, który określam mianem soloekonomii (ang. *Solo-Economy*).

Jeśli tradycyjna ekonomia opierała się na dostępie do zasobów naturalnych, a cena była podyktowana w oparciu o paradygmat rzadkości, to w dobie AI kluczowym pojęciem staje się dostępność (m.in. technologii,

* Beata Mosór – strateg technologiczny i badaczka, założycielka – CIRCmodel.com, twórczyni programów akademickich i wykładowczyni – m.in. na EDHEC Business School, członkini Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, e-mail: beata@proecoleaders.com.

** Redakcja merytoryczna: dr hab. Maria Urbaniec, prof. UEK – Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, wiceprezes PTE.

wiedzy, informacji), a zasobem – niematerialne źródła wartości, takie jak zaufanie, tożsamość ludzka, inteligencja i energia. Jeśli tradycyjne modele wzrostu opierały się na akumulacji kapitału i skali zatrudnienia, to ekonomia AI promuje model, w którym skokowa efektywność jednostki może przewyższać wydajność całych zespołów i firm. Przejście od struktur „solidnych” do „płynnych” wymusza redefinicję umowy społecznej i systemów ekonomicznych, które dotąd opierały się na systemie pracy. W świecie płynnym własność intelektualna, energia oraz tożsamość stają się kluczowymi wartościami, a decentralizacja i elastyczność (ang. *agile, lean*) – skuteczną strategią.

3. Dysrupcja to nie destrukcja – nowe spojrzenie na innowację

W debacie publicznej termin „dysrupcja” bywa utożsamiany z chaotyczną destrukcją istniejących porządków. Tymczasem – wychodząc od definicji słownikowej [Cambridge Dictionary, 2026] – dysrupcja to działanie uniemożliwiające systemowi, procesowi lub zdarzeniu kontynuację w dotychczasowy, oczekiwany sposób. Kluczowym założeniem artykułu jest to, że *disruption* ≠ *destruction* (dysrupcja nie równa się zniszczeniu), lecz stanowi ona mechanizm korekcyjny rynków.

Spojrzenie to wpisuje się w długą tradycję myśli ekonomicznej. Już Joseph Schumpeter pisał: „*Zasadniczy nowy impuls, który wprawia i utrzymuje w ruchu maszynę kapitalistyczną, pochodzi od nowych dóbr konsumpcyjnych, nowych metod produkcji lub transportu, nowych rynków oraz nowych form organizacji przemysłowej, które tworzy kapitalistyczne przedsiębiorstwo... [proces ten] nieustannie rewolucjonizuje strukturę gospodarczą od wewnątrz, nieustannie niszcząc starą i nieustannie tworząc nową. Ten proces twórczej destrukcji jest zasadniczym faktem dotyczącym kapitalizmu*” [Schumpeter, 2009]. W tym sensie dysrupcja napędzana przez AI nie jest zjawiskiem bezprecedensowym co do natury – nowa jest natomiast jej skala i tempo [Mączyńska, 2009].

Teoria innowacji dysruptywnej, sformułowana przez Clayтона Christensena [Christensen, 1997], zakładała, że mniejsza firma z mniejszymi zasobami może rzucić wyzwanie dotychczasowym beneficjentom (*incumbents*), oferując prostsze i tańsze rozwiązania [Christensen, Raynor i McDonald, 2015]. Można jednak zaproponować korektę tej definicji, która lepiej oddaje realia ery AI:

„Innowacja dysruptywna zachodzi wtedy, gdy mniejszy **podmiot** (*entity*) z mniejszymi zasobami skutecznie rzuca wyzwanie ustalonym **systemom** (*incumbent systems*), oferując rozwiązania prostsze, bardziej dostępne lub tańsze”.

Zastąpienie „firmy” przez „podmiot” oraz „biznesu” przez „system” pozwala sformułować kluczową hipotezę: **dysrupcja prowadzi do decentralizacji** (*disruption leads to decentralisation*). W tradycyjnym modelu walka o rynek toczyła się przede wszystkim między organizacjami. W modelu soloekonomii jednostka wyposażona w AI staje się „podmiotem”, który rzuca wyzwanie całemu „systemowi” – np. systemowi dostępu do wiedzy i inteligencji poprzez modele językowe.

Ilustracją tej tezy jest amerykański sektor zbrojeniowy. Obserwujemy w nim przesunięcie kontraktów federalnych od „starych systemów”, takich jak Lockheed Martin czy Boeing, ku mniejszym, radykalnie innowacyjnym i zwinnym podmiotom opartym na markach osobistych i wizji założycieli np. Anduril (Palmer Luckey), Palantir (Alex Karp). Firmy te, działające w oparciu o technologię AI i model start-upowy, wykazują wyższą efektywność kosztową (*cost innovation*). To sygnał dla ekonomistów: przewaga skali (*economies of scale*) ustępuje miejsca przewadze technologicznej i intelektualnej zwinności (*economies of innovation*). W tym wypadku na poziomie korporacyjnym.

4. Ekonomiczna decentralizacja w liczbach

Teza o decentralizacji znajduje także potwierdzenie w danych statystycznych obrazujących atomizację dotychczasowych struktur społeczno-gospodarczych. Wskazują one na stopniowy demontaż tradycyjnego modelu rodziny i pracy, co tworzy podłoże dla indywidualizacji gospodarki.

Według danych Eurostatu w 2025 r. w Unii Europejskiej funkcjonowało **203 mln gospodarstw domowych**, z czego ponad **76 mln** stanowiły gospodarstwa jednoosobowe (pojedynczy dorosły bez dzieci) [Eurostat, 2025a]. Struktura ta przedstawiona jest w **tabeli 1**.

Dominacja gospodarstw jednoosobowych to nie tylko zmiana społeczna – to sygnał o wyodrębnieniu się jednostki jako nowej, autonomicznej warstwy systemu ekonomicznego na poziomie konsumpcyjnym i produkcyjnym. Około 20,5% dorosłej populacji UE

Tabela 1. Struktura gospodarstw domowych w UE (2025 r., w mln)

Typ gospodarstwa domowego	Liczba w UE (mln)
Pojedynczy dorosły bez dzieci	76,1
Pary bez dzieci	48,9
Inne typy gospodarstw bez dzieci	30,7
Pary z dziećmi	29,9

Źródło: [Eurostat, 2025a].

mieszka w pojedynkę, co sprawia, że jednoosobowe gospodarstwa domowe są najszybciej rosnącym (19% wzrostu na przestrzeni ostatniej dekady) i najczęstszym typem gospodarstwa domowego w całej Europie.

Dane te warto uzupełnić o wskaźnik zawierania małżeństw. W Europie wskaźnik zawierania małżeństw wynosi średnio około 4,5–5,0 na 1000 mieszkańców, wykazując tendencję spadkową [Eurostat, 2025a].

Ten proces „społecznej decentralizacji” idzie w parze z boomem przedsiębiorczości. W USA

liczba małych firm wzrosła do 36,2 mln (z 33,2 mln w roku poprzednim). Firmy te stanowią obecnie 99,9% wszystkich przedsiębiorstw w USA i generują 46% miejsc pracy w sektorze prywatnym [SBA, 2025]. Skalę zjawiska dobrze oddaje liczba podmiotów bez pracowników (*non-employer businesses*): w USA jest ich blisko 30 mln, a ich wkład w gospodarkę szacuje się na ok. 1,7 bln USD [U.S. Census Bureau, 2024].

Najbardziej jaskrawym dowodem na sukces tego modelu jest raport UBS Wealth Report 2025. Wskazuje on, że w 2024 roku w USA przybywało średnio ponad 1000 milionerów dziennie. Ten bezprecedensowy wzrost dystrybucji bogactwa nie jest efektem wzrostu tradycyjnego zatrudnienia, lecz rezultatem wysokiej wydajności jednostek (*solopreneurs*) [UBS, 2025].

Dla ekonomisty to sygnał, że tradycyjny model akumulacji kapitału przez pokolenia zostaje zastąpiony przez gwałtowne tworzenie wartości oparte na własności intelektualnej i algorytmach. Gospodarka zmienia swój wektor z dużych organizacji na sumę minipodmiotów, co całkowicie zmienia wektor tworzenia wartości oraz model alokacji ryzyka i zarządzania infrastrukturą.

5. Model indywidualizacji:
Od makroekonomii do soloekonomii

W obliczu erozji starych struktur proponuję redefinicję systemu udziałowców gospodarki. Tradycyjnie uznawaliśmy cztery filary: gospodarstwa domowe, przedsiębiorstwa, sektor publiczny oraz państwo. W niniejszym opracowaniu proponuję rozszerzenie tego modelu o piąty filar – jednostkę (*individual*), rozumianą jako autonomiczny podmiot zdolny do

Tabela 2. Model pięciu udziałowców gospodarki w erze AI
Economical DEConstruction

Shareholders	Microeconomic input	Engine	Macroeconomic output
Individuals	IP (?)	Creation (?)	Acceleration / Growth (?)
Households	Workforce	Human Labor	Consumption
Businesses	Capital	Production	Investment
Local Government	Infrastructure	Technology	Gov Spending
Countries	Natural Resources	Exchange	Net Exports

www.mosor.pl

Źródło: B. Mosór, ‘Agile Transformation’ by Neil Perkin: *Is Agile the Future of AI?*, <https://mosor.pl/books/is-agile-the-future-of-ai-agile-transformation> [dostęp: 28.05.2026 r.], B. Mosór, *Ekonomia w erze sztucznej inteligencji: narzędzia, modele i transformacja gospodarcza*. Wystąpienie podczas webinarium organizowanego przez PTE w dniu 7.10.2025 r., <https://www.youtube.com/watch?v=8IY4jXFFh0w&t=3560s> [dostęp: 28.05.2026 r.], B. Mosór, www.circmodel.com [dostęp: 28.05.2026 r.].

samodzielnego tworzenia, organizowania i monetyzowania wartości ekonomicznej. Architekturę tego modelu przedstawiono w tabeli 2.

Kluczowym elementem modelu soloekonomii jest obecność znaków zapytania przy własności intelektualnej (IP) i kreacji. To celowy zabieg wskazujący na największą niewiadomą współczesnej ekonomii: własność intelektualną.

Proces indywidualizacji oznacza, że jednostka przejmuje role zarezerwowane dotąd dla scentralizowanych organizacji. Solopresiębiorca staje się m.in.:

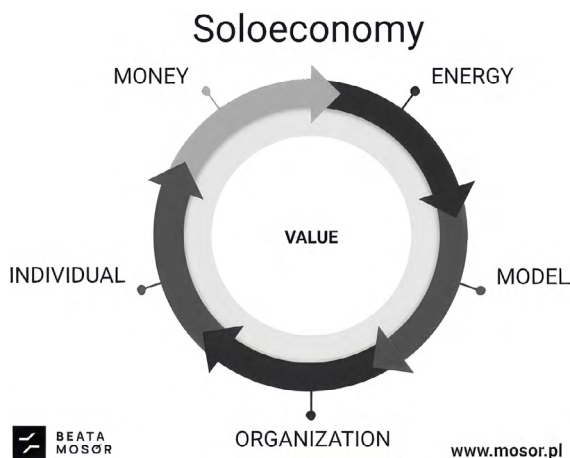
- **twórcą organizacji (Organization Creator):** projektuje i uruchamia zdecentralizowane autonomiczne organizacje (DAO) oraz zarządza agentami AI, którzy potrafią samodzielnie realizować skomplikowane, wieloetapowe procesy, zastępując tym samym tradycyjne struktury firmowe;
- **twórcą IP (IP Creator):** zamiast dostarczać siłę roboczą w oparciu o czas pracy, dzięki czasowi uwolnionemu przez AI solopreneur tworzy nowy kapitał intelektualny, co stanowi jego główny wkład i produkt;
- **wytwórcą pieniądza (Money Creator):** Działa niezależnie od banków centralnych, wykorzystując narzędzia zdecentralizowanych finansów (DeFi), mechanizmy tokenizacji oraz ekosystemy kryptowalut (np. poprzez *Proof-of-Work*);
- **wytwórcą energii (Energy Creator):** Dąży do suwerenności energetycznej, wykorzystując w tym celu zdecentralizowane źródła energii odnawialnej, mikrosieci oraz magazynowanie energii np. w bateriach pojazdów EV [Reuter, Loock, Cousse, 2019];

- **twórcą modeli (Model Creator):** Rozwija, udoskonala oraz posiada własne, spersonalizowane modele inteligencji (Personal Intelligence) budowane na bazie open-source'owych małych modeli językowych (SLM) [Belcak i in., 2025].

6. Solopresiębiorca jako epicentrum wartości

Indywidualizacja ekonomii to przesunięcie środka ciężkości z „workforce” (siły roboczej) jako głównego dostawcy wartości dla biznesu. W nowym paradygmacie to jednostka jest epicentrum tworzenia wartości, a jej głównym „wsadem” jest kognitywny wkład w IP, który dzięki „silnikowi” AI podlega wykładniczej akceleracji [rysunek 2].

Rysunek 2. Konceptyjny model soloekonomii oparty na jednostce jako autonomicznym podmiocie kreacji wartości

BEATA MOSÓR

www.mosor.pl

Źródło: B. Mosór, 'Agile Transformation' by Neil Perkin: *Is Agile the Future of AI?*, <https://mosor.pl/books/is-agile-the-future-of-ai-agile-transformation> [dostęp: 28.05.2026 r.], B. Mosór, *Ekonomia w erze sztucznej inteligencji: narzędzia, modele i transformacja gospodarcza*. Wystąpienie podczas webinarium organizowanego przez PTE w dniu 7.10.2025 r., <https://www.youtube.com/watch?v=8IY4jXFFh0w&t=3560s> [dostęp: 28.05.2026 r.], B. Mosór, www.circmodel.com [dostęp: 28.05.2026 r.]

W modelu soloekonomii jednostki kreują wartość poprzez inwestowanie uwagi i czasu w budowanie swojej tożsamości oraz reputacji (np. poprzez tworzenie własności intelektualnej). Ta zweryfikowana tożsamość generuje tokeny, które następnie służą do zakupu mocy obliczeniowej (energii) pozwalającej na skalowanie operacji, co w ostatecznym rozrachunku zabezpiecza i waliduje cały cykl w oparciu o matematyczne zaufanie.

Soloekonomia to nie tylko postulat teoretyczny – to mierzalna rzeczywistość. W jej centrum znajduje się solopresiębiorca (*solopreneur*), często

solomillionaire, a w skrajnych przypadkach – *solotrillionaire*. Współczesny lider nie zarządza ludźmi w dawnym sensie; zarządza modelami i agentami AI, które automatyzują zarządzanie zadaniami, raportowanie i rutynową analizę danych – pozwalając mu skupić się na strategii i kreacji.

Tezę o radykalnym rozwarstwieniu produktywności potwierdzają zarówno szacunki makroekonomiczne, jak i badania nad organizacją pracy. OECD dokumentuje rosnącą adopcję AI w przedsiębiorstwach i jej wpływ na produktywność [OECD 2025b]. W literaturze przedmiotu pojawia się pojęcie „cyfrowych współzałożycieli” (*digital co-founders*): agentów AI, którzy pełnią funkcje całych zespołów w jednoosobowym przedsięwzięciu [Digital Co-Founders, 2025].

Podczas gdy tradycyjny pracownik operuje liniowo, solopresiębiorca wykorzystujący AI operuje wykładniczo i/lub cyrkularnie. Dla gospodarki narodowej oznacza to potrzebę wspierania **mikroskalowalności** – modelu, w którym niewielka liczba wysoko wykwalifikowanych osób generuje wartość i wynik finansowy równy tym dawnym korporacjom lub państwom.

7. Nowe paradygmaty: Pieniądz, Tożsamość, Energia, Zaufanie

W płynnej przyszłości tradycyjne atrybuty państwowości ulegają erozji. Pieniądz fiducjarny, oparty na zaufaniu do banków centralnych, zostaje zastąpiony przez „płynny pieniądz”, którego emisja jest zdecentralizowana. Wartość waluty w przyszłości nie będzie prawdopodobnie powiązana ze złotem, ani z zasobami naturalnymi takimi jak gaz czy ropa.

Naturalnym sposobem myślenia o przyszłych walutach jest rozważanie, co będzie wartością w świecie AI – wskazuje się tu m.in. na energię, bez której działanie sztucznej inteligencji jest niemożliwe. Model energetyczny bitcoina jest wyraźnym prekursorem trendu przekształcania energii – poprzez moc obliczeniową – w algorytmiczne zaufanie [Nakamoto, 2008].

Dodatkowe rozważania koncentrują się na ekonomii czasu i uwagi [Vaswani, 2017] oraz na tożsamości jednostki (*identity standard*). Eksperymenty z kryptowalutami powiązanymi z ID sugerują system, w którym to, kim jesteśmy i jaką wartość wnosimy, determinuje naszą siłę nabywczą.

W cyfrowym świecie wartością staje się wszystko: marka osobista (np. Trump Coin), mem (np. Dogecoin). To dowód na to, że rynek finansowy jest z natury spekulatywny i płynny. Jednak AI wnosi w ten chaos element stabilizacji – algorytmiczna ekonomia jest bardziej mierzalna, co umożliwia optymalizację.

Decentralizacja finansowa (DeFi) w połączeniu z cyfrową tożsamością zmienia dystrybucję władzy, przesuwając ją od instytucji ku jednostkom. Dla

ekonomisty oznacza to konieczność projektowania systemów opartych na zaufaniu do matematyki i algorytmów, a nie na zaufaniu do hierarchii. Pieniądz staje się „programowalną informacją o wartości”, co wymaga zmiany polityki monetarnej.

8. Podsumowanie i konkluzje dla polskich ekonomistów

Ekonomia AI to nie tyle zagrożenie, ile szansa na przebudowę systemu gospodarczego – pod warunkiem proaktywnej adaptacji. Polska ma w tym obszarze szczególnie mocny punkt wyjścia. Według PARP w 2024 r. działało w kraju ok. 2,37 mln aktywnych przedsiębiorstw niefinansowych, z czego 97,2% to mikroprzedsiębiorstwa; sektor MŚP odpowiada za blisko połowę PKB (46,6%), a same mikrofirmy generują ok. 27,9% PKB i ponad 42% miejsc pracy w sektorze MŚP [PARP, 2025]. Polska gospodarka jest więc strukturalnie „rozproszona” – co czyni ją naturalnym środowiskiem dla modelu soloekonomii.

Na tym tle autorka formułuje następujące rekomendacje dla polskich ekonomistów oraz decydentów:

1. **Reforma fiskalna premiująca tworzenie własności intelektualnej.** Przy jednoczesnym radykalnym obniżaniu kosztów pracy, która w dobie AI staje się dobrem rzadkim.
2. **Promowanie narzędzi AI,** by polskie firmy mogły skalować się globalnie bez budowania ciężkich struktur biurokratycznych.
3. **Redefinicja mikroprzedsiębiorcy jako kluczowego aktora gospodarki,** a nie jedynie „osoby na samozatrudnieniu”, i radykalne obniżanie kosztów prowadzenia JDG oraz małych spółek poniżej 10 osób.
4. **Prawne i fiskalne umożliwianie budowy organizacji AI-first,** które opierają się na strukturach agentowych.
5. **Obniżanie kosztów jednoosobowego gospodarstwa domowego** i przyjęcie opomiarowania go jako jednej z podstaw badań ekonomicznych.

Przyszłość jest płynna, a my musimy nauczyć się w niej nawigować. Tylko proaktywna adaptacja do zmian ekonomicznych pozwoli Polsce nie tylko przetrwać wielką dysrupcję, ale stać się jej liderem.

Bibliografia

- Bauman Z. [2006]. *Płynna nowoczesność*, tłum. T. Kunz. Kraków: Wydawnictwo Literackie.
- Belcak P., Heinrich G., Fu Y. i in. [2025]. *Small Language Models Are the Future of Agentic AI*. NVIDIA Research, arXiv:2506.02153.
- Cambridge Dictionary [2026]. Hasło: *disruption*. Cambridge: Cambridge University Press [dostęp: 2026].

Christensen C.M. [1997]. *The Innovator's Dilemma: When New Technologies Cause Great Firms to Fail*. Boston: Harvard Business Review Press.

Christensen C.M., Raynor M.E., McDonald R. [2015]. *What Is Disruptive Innovation?* „Harvard Business Review”, vol. 93, nr 12, s. 44–53.

Digital Co-Founders: Transforming Imagination into Viable Solo Business via Agentic AI [2025]. arXiv:2511.09533.

Eurostat [2025a]. *Household composition statistics*. Luxembourg: Statistics Explained, https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Household_composition_statistics [28.05.2026].

Eurostat [2025b]. *Marriage and divorce statistics*. Luxembourg: Statistics Explained, https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Marriage_and_divorce_statistics [28.05.2026 r.].

Maćzyńska E. [2009]. *Ekonomia a przełom cywilizacyjny. Pytania otwarte*. „Studia Ekonomiczne” INE PAN, nr 3–4, s. 137–156.

Mosór B., *The Liquid Future of AI Economy*, <https://mosor.pl/technology/the-liquid-future-ai-economy/> [dostęp: 28.05.2026].

Mosór B., *'Agile Transformation' by Neil Perkin: Is Agile the Future of AI?*, <https://mosor.pl/books/is-agile-the-future-of-ai-agile-transformation> [dostęp: 28.05.2026 r.].

Mosór B., *Ekonomia w erze sztucznej inteligencji: narzędzia, modele i transformacja gospodarcza*. Wystąpienie podczas webinarium organizowanego przez PTE w dniu 7.10.2025 r., <https://www.youtube.com/watch?v=8IY-4jXFFh0w&t=3560s> [dostęp: 28.05.2026 r.].

Mosór B., www.circmodel.com [dostęp: 28.05.2026 r.]

Nakamoto S. [2008]. *Bitcoin: A Peer-to-Peer Electronic Cash System*.

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości [2025]. *Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce 2025*. Warszawa: PARP.

OECD [2023]. *OECD Employment Outlook 2023: Artificial Intelligence and the Labour Market*. Paris: OECD Publishing.

OECD [2025a]. *OECD Employment Outlook 2025: Can We Get Through the Demographic Crunch?* Paris: OECD Publishing.

OECD [2025b]. *The Adoption of Artificial Intelligence in Firms*. Paris: OECD Publishing.

Reuter E., Loock M., Cousse J. [2019]. *Digital Business Models for Local and Micro Power Markets* [in:] *Micro and Local Power Markets*, s. 193–221.

Schumpeter J.A. [2009]. *Kapitalizm, socjalizm, demokracja*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN (wyd. oryg. 1942).

U.S. Census Bureau [2024]. *Nonemployer Statistics*. Washington: U.S. Department of Commerce.

U.S. Small Business Administration, Office of Advocacy [2025]. *Small Business Profiles/Frequently Asked Questions About Small Business*. Washington.

UBS [2025]. *Global Wealth Report 2025*. Zurich: UBS Group AG.

Vaswani A. i in. [2017]. *Attention Is All You Need*. [in:] *Advances in Neural Information Processing Systems 30 (NIPS 2017)*.

Williamson O.E. [1985]. *The Economic Institutions of Capitalism*. New York: Free Press. ■